

عنوان مقاله:

شطح، دریافتی از حقیقت و معرفت خداوند

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حسن سلطانی کوه بنانی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ایلام

مینا مریدی - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

شطح به سخنانی گفته می شود که در حالت وجد و بی خودی در وصف حال بر زبان عارف جاری شود و در واقع بیانی متفاوت و غریب از دریافت حقیقت است که توسط برخی از عارفان گفته شده است. شطح در ادبیات عرفانی، همواره قابل اعتنا بوده و هرکدام از عرفا به گونه ای به آن اشاره داشته اند. عده ای آن را پذیرفته و درصدد برآمده اند تا آن را به عنوان مرحله ای از مراحل معرفت و دریافت حقیقت تایید و توجیه کنند؛ اما برخی آن را ناشی از عدم معرفت حقیقی می دانند. این پژوهش بر آن است تا مواضع و اندیشه عرفا را در قبال شطح به عنوان یک تجربه ی عرفانی و بیانی خاص از دریافت حقیقت در متون منثور تا سده هفتم هجری بنمایاند.

کلمات کلیدی:

شطح، معرفت، فنا، تجلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/778022>

